

Lesninger 16. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Jer 23,1–6

Jeg vil samle resten av mine får, og jeg vil sette hyrder til å gjete dem

«Ve de hyrder som ødelegger og sprer den hjord jeg har på beite,» lyder ordet fra Herren.

Derfor sier Herren, Israels Gud, om hyrdene som gjeter mitt folk: «Dere har spredt mine får og jaget dem bort og har ikke tatt dere av dem. Nå skal jeg ta meg av dere og straffe dere for det onde dere har gjort,» lyder ordet fra Herren.

«Og så vil jeg samle resten av mine får fra alle de land jeg har drevet dem bort til. Jeg vil føre dem tilbake til deres egne beitemarker, og der skal de øke og bli mange. Da vil jeg sette nye hyrder til å gjete dem, så de ikke lenger skal skjelve av redsel, og ingen av dem skal savnes,» lyder ordet fra Herren.

«Se, dager skal komme,» lyder ordet fra Herren, «da jeg lar en rettferdig spire vokse frem i Davids ætt. Han skal være konge og råde med visdom og gjøre rett og rettferd i landet. I hans dager skal Juda bli frelst og Israel bo trygt. Og dette er det navn han skal kalles med: Herren, vår rettferdighet.»

Responsoriesalme Sal 23 (22),1–3a. 3b–4. 5. 6

Omkved: Herren er mitt lys og min frelse, for hvem skal jeg frykte?

Herren er min hyrde, i hans hånd er overflod.

Han lar meg ligge på grønne enger.

Han fører meg til vann der jeg får hvile
og gir meg nye krefter.

Han leder meg på rette stier,

så jeg kan ære hans navn.

Selv om jeg går i dødsskyggens dal,
det onde skremmer meg ikke.

For, Herre, du er med meg,

din kjepp og din stav de trøster meg.

Du dekker mitt bord for fiendens øyne
og salver mitt hode med olje.

Mitt beger er fylt til randen.

Bare miskunn og det som godt er,

skal følge meg alle dager,

og jeg skal bo i Herrens hus

gjennom lange tider.

2. lesning Ef 2,13–18

Han er vår Fred, han som i sitt kjøtt og blod har gjort de to til ett

Brødre, nå, i Kristus Jesus, er dere som før var langt borte, kommet nær – ved Kristi blod.

For han er vår Fred, han som i sitt kjøtt og blod har gjort de to til ett, revet ned skillemuren, tilintetgjort fiendskapet: Han opphevet Loven med dens påbud og bestemmelser, for at de to skulle bli én, ny skapning i ham. Og slik stiftet han fred; ved korset forsonet han dem begge, nå forenet i ett legeme, med Gud; i sin egen person gjorde han fiendskapet til intet.

Ja, dette var det glade budskap han bragte ved sitt komme: fred for dere som var langt borte og fred for dem som var nær, for at vi begge gjennom ham, forenet i én Ånd, skulle ha fri adgang til Faderen.

Halleluja Joh 10,27

Halleluja.

Mine får hører min stemme, sier Herren.

Jeg kjenner dem, og de følger meg.

Halleluja.

Evangelium Mark 6,30–34

De var som en fåreflokk uten hyrde

På den tid kommer apostlene tilbake og samles omkring Jesus, og forteller ham om alt hva de har gjort og alt hva de har lært folket. Da sier han til dem: «Kom med til et ensomt sted, hvor dere kan være alene og finne litt hvile.» For det var så mange som kom og gikk at apostlene ikke engang rakk å få seg mat.

Så drog de avsted i båten til et avsides sted, hvor de kunne være for seg selv. Men mange så dem dra bort og kjente dem igjen, og dermed satte de etter til fots – folk fra byene der omkring – og var fremme på stedet før dem.

Så da han gikk fra borde, var der allerede en stor mengde folk å se. Han ble grepet av en hjertens medynk med dem, for de var som en fåreflokk uten hyrde. Og han gav seg til å undervise dem om mangt og meget.